

-- La correspondencia al Director --

Los originals no's tornan.

DIRECCIÓ, REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer de Las Valls, 23.-Teléfono, 169.

SABADELL

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Sabadell.	2 rals al mes.
Etra.	8 rals trimestre.
Un número sol.	1 ral
Anunci's a preus convencionals.	

GALICIA

Galicia 's desperta; lo patriòtic'h moviment de la susferta regió gallega no ha minvat, ni es probable que cedeixi en sa actitud enèrgica y digna, mentres no rebin los nobles fills de la regió germana reparació á la ofensa inferida á sa dignitat, avuy com tantas altres voltas escarnida.

Lo Ministre de la Guerra, general López Domínguez, ha prestat un gran servey á la causa regionalista que cal tenirlo en compte y quedarse eternament agrahits tots los que suspiran pel triomf de la sacrossanta causa particularista.

D' aqueixa, ó consemblant manera, parlavam també quan lo difunt Alonso Martínez tingué l' acert d' intercalar en lo nou Códich Civil aquell *celeberrim* article 15, que lográ aixecar l' esperit patriòtic'h de nostra Catalunya, y de protesta en protesta, conseguí la senyalada victoria de sa derogació, donantnos pauta y guia del camí qu' hem d' empendar en endevant y l' actitud mes adequada pera contrarrestar las vergassadas que tant sovint, en forma de lleys, preten regalarlos lo decretí centralisme.

Es evident que cada nova ofensa vinguda del Centre, es un pas mes en lo camí de la regeneració de las petitas patrias.

Cal, donchs, aprofitar tots los motius y ab actitud digna y serena, al amparo de las lleys, del dret, de la rahó y de la justicia, aixecar la veu de protesta, fent entendre als *pares de la patria* que las anti-

gas nacionalitats se redressan de son ensopiment, y que al esment del que foren se senten anyoradissas de son gloriós passat y aspiran á reconquerir altra volta 'ls graus d' autonomía y llibertat que d' engruna á engruna los hi ha anat arrebassant l' esperit absorvent y unificador de la Espanya castellana.

Aixís ho han entés los nobles fils de Galicia qu' al sentirse novament ofesos en sa dignitat no perden ocasió de demostrar son desagrado, mantenintse fermes en sa protesta y esperant ab actitud digna que 'ls hi sia reparada l' ofensa.

En tant es aixís, y tant viril y enérgich se mostra en las actuals circumstancias lo poble gallego que al desembarcar en la Coruña, de pas pera Chicago los Infants don Antoni y donya Eularia, los hi feu una arribada digna, pero freda y trista á la vegada, havent aparescut los balcons endolats, pera demostrarloshi la negror que al cor duhen los nobiliíssims fills de la suferta Galicia.

La Junta de Defensa feu circular una fulla orlada de negre y que segons hem pogut llegir en *El Imparcial*, diu aixís:

«Altesas: Galicia porta en los actuals moments dol en l' ànima y rogor en las galtas, perque se sent inicuament ofesa per lo govern de sa magestat quina representació porteu al certámen de Chicago.

»No extranyéu, donchs, qu' aquest poble vos vegi passar ab silenci.

»Vullga 'l cel que quan regresseu haguem depositat lo dol y reparat l' afrenta..»

Aquestas enérgicas á la vegada que sentidas paraulas son la prova més evident del estat d' ànim del poble gallego, qu' al fi no ha pogut aguantar la darrera injusticia y espera satisfacció cumplerta.

¿Los hi serà donada satisfactoriament? ¡Qui sab!

Però, siga com siga, jgermans de Galicia! no deixeu d' entonar al unísono lo crit de *Tot per Galicia y pera Galicia!*

* * *

Lo regionalisme á Galicia conta ab bons y decidits apòstols. A aixó es degut sens dupte l' empenta que ha pres en aquella noble regió la idea salvadora, la única que pot regenerar á l'abatuda Espanya.

Lo venerable patriarca don Manuel Murguía per un cantó y lo sabi catedràtic don Alfred Brañas, junt ab altres y altres excecents patricis han lograt lo reviscolament de la idea particularista, y la llevor sembrada va donant sos fruyts, y l' arbre volgut del regionalisme va extenen sas frondosas branques ombrejant ufanosas á tota la terra gallega. ¡Quin goig pera los iniciadors de tan noble y desinteressada empresal!

Per aixó es que nosaltres, los regionalistas catalans, girém ab-

amor la vista envers la patria gallega, germana bessona de Catalunya en desventuras y que com Catalunya ha sapigut emprendre ab de'it y entussiasme lo camí de sa regeneració qu'ha de portarnos, ¡que'n dubte t'c! al triomf dels nobilissims ideals que 'ns agermanan.

Per això en nostra festa anyal, hi cridarem si d'os anys al patriarcha Murguia, y, enguany hi veurem en nostres Jochs Florals ab caràcter de Mantenedor al ilustre publicista don Alfred Brañas qui 's troba já á Madrid desd' ahont se dirigirá á Barcelona pera assistir á la festa y donarnos l' abrassada de germá que li retornaréim ab tota l' efusió de la nostra ànima. Vinga entre nosaltres lo senyor Brañas, Catalunya l' espera ab los brassos oberts y tindrá á gran honra l' hostatjar á tant exelent patrici, ¡que be s' ho meretx qui com lo senyor Brañas sab sacrificarse pera l' be de la terra de sos amors, de sa petita patria!

* * *

Durant sa curta estada á Madrid lo senyor Brañas doná en l' Ateneo de la vila y cort una conferència, que segons telegràma que rebrem lo passat diumenge fou notabilissima haventse conquistat lo senyor Brañas los aplausos de la numerosa concurrencia que acudí á escoltar la autorisada paraula del ilustre publicista gallego.

Que la conferecia havia de ser notable nos ho prova lo silenci dels periódichs madrilenys. Se compren que á los *chicos de la prensa* no 'ls degué fer gracia lo dit pel conferenciant y obtaren com en altres moltas ocasions per la conspiració del silenci.

Lo tema de la conferencia fou *El regionalisme y la Unidad nacional*, tema de sobras conegut perlo senyor Brañas y qu' esperem qu' ell mateix nos ne donará notícias ja que no han volgut fer'ho los periódichs madrilenys.

L' únic que li ha dedicat un suelto de ratlla y mitja es lo famós *Imparcial*; lo mateix periódich que tant y tant paper malmet fent revistas de toros y donant compte fins en los mes repugnants detalls de qualsevol crim ocorregut ó bé dels últims moments dels infelisos que han de pagar ab la vida sos extravios: ¡Pobres d' esperit!

Però en cambi, lo senyor Brañas, s' haurá pogut convencer una vegada mes de lo molt qu' estima Catalunya sos continuats travalls y esforços en defensa del Regionalisme, donchs ab motiu de sa conferencia se li han dirigit moltes felicitacions particulars y colectivas.

La «Lliga de Catalunya» de Barcelona y l' «Centre Català» de Sabadell li han dirigit també los següents telegrams:

«Lliga de Catalunya felicita calorosament devant primeras notícias conferencia regionalista Ateneo Madrid desitjant coneixer integr discurs á favor de nostras comuns aspiracions — President, Alsina,

«Centre Catalá» y Catalanista» lo felicitan entusiastament conferència regionalista Ateneo. Sent de Brañas n' hi ha prou pera mereixer ab seguritat nostre aplauso.—Manau, Capmany.

Y per avuy farem punt final á nostra tasca prometent seguir pas á pas lo patriótich moviment del poble gallego pera donarne compte als bons patricis que s' interessan per lo bon nom y ben estar de nostra germana Galicia.

SECCIÓ POLÍTICA

De resultas de la inspecció gubernativa acordada durant l'^a anterior govern conservador en l'Ajuntament de Madrid, lo tribunal de justicia hi pren cartas pera processar alguns regidors y entre ells al senyor Bosch y Fustegueras alcalde que era en aquella fetxa.

Com dit senyor es senador del regne, lo tribunal no ha tingut més remey que presentar al Senat lo suplicatori pera poguer processar al ex-alcalde, segons lley que a xis ho fixa.

Y com de costum, se troban are los *padres grates* de la Patria en la alternativa de no ajudar á esclarir los fets per la acció de la justicia, ó faltar al companyerisme observat, fins ara què venia à declarar poch menos que inviolables pera 'ls efectes del Códich, als diputats y senadors

Afortunadament aquesta vegada, sembla que 'l mateix Bosch y Fustagueras, desitja que s'atenga 'l suplicatori, y 'l càrrec de senador no serviria pera tapar ab sa impunitat las faltas que pugan haverli del resultat del procés.

De tots modos sembla que pera 'l nombrament de la Comissió que ha de dictaminar respecte à la súplica del Tribunal de Justicia, ningú hi ha demostrat empenyo, arribant fins al extrém de no volguer admetre'r algunos dels nou brats, sens dupte per evitar disgustos y compromisos, com si l'^a obrar ab equitat y rectitud pogués perjudicar lo bon nom dels individuos de la Alta Cambra.

Ja fora hora de que 's deixessin correr d' una vegada aquestas tonterías y 's comprengués y 's reformés la lley en lo sentit de que 'l càrrec de diputat ó senador dona dret solament à defensar los interessos del districte y de la regió ó Estat, pero may pot servir de tapadora pera évitar ab ell la benéfica y saludable acció de la Justicia.

Llegim en los periódichs de Madrid que consultat lo célebre Moret, Ministre de Foment, respecte à son pensament pera que 's satisfagi com més aviat millor als pobrés mestres d' estudi, sos habers atrassats, va contestar ab las següents paraules:

De un dia d' otro expediré una circular.

No saben si va dirlo ab tó de burla lo senyor Moret, ó si es que pensi fabricar lo paper de la circular ab pasta de farina á si de que mentrestant s' entretinguin los mestres d' estudi y 's faigin passar la gana.

La veritat es que tractantse de personas que han de cobrar pegas tan atrassadas y algunas d' elles cubertas de miseria, si no ses tan fàstich, faria riuror arreglar ab circulars lo que sols te arreglo ab bona moneda.

Y menos mal si las circulars fossin d' aquella pasta que parlavam al principi d' aquest suelto. Així encara 'ls mestres tindrián lo recurs d' exclamar com diu 'l ditxo:

A falta de pa, bonas son las circulars del ministeri.

The Times dona compte de que á Tanger una plaga de llagosta ha causat danys de consideració, pero que una forta ventada llogrará extirparla per complet.

¿Quan arribarà per Catalunya la desitjada ventada que s'importi la llagosta centralista que està causant tant mal?

Prompte, molt prompte; l' admòsfera del Regionalisme va carregantse per graus y aviat la llagosta que 'ns xucla serà escombrada.

— E L E C C I O N S —

Estém en vigilias de las eleccions municipals (si no ve una ordre d' aplassament com se murmura) y ja comensan á bellugarse los partits polítics pera portar al Municipi representants de sas mesquinas opinions, verdas ó maduras en lloc de buscar personas que essent la genuina representació del poble sigan garantía d' una bona administració sens mirar si son blancks ni negres y que á sa honradés uneixin un verdader amor als interessos morals y materials del poble que vingan cridats á representar.

La escola filosófica francesa del sige passat, introduída á Catalunya com en las demés regions d' Espanya, las disolvents teorías d' aquella falsa llibertat basada en lo individualisme y lo sufragi Universal que Pio IX calificá de mentida universal tota vegada que á esser possible lo exercici veritat de tan decantat sufragi tindria que resultar forzosamente la entronisació de la ignorancia y falsejantse com es precis que 's falsegi tan ab indignas tupinadas com arrastrant á las mesas ab lo brillo de la xerrameca dels redentors de la propia butxaca ó de sa ambició, sempre resulta una mentida lo que s' en diu la voluntat del poble, puig aquesta voluntat ó està trampejada, ó es l' enlluernament de teorias que 'l poble no defensaria pas, si tingüés la comprensió de sas últimas consequencias.

Nostres antepassats que gosavan de la verdadera llibertat y que tenian la verdadera soberanía nacional en un temps en que 'ls demés pobles d' Europa gemegavan baix lo jou del absolutisme, nostres antepassats que alta la testa se encaravan ab lo Rey y 'l hi recordabán que un á un eran tan com ell, y tots junts mes que ell, tenian un coneixement mes práctich de la llibertat puig jamay se 'ls ocorregué basarla en l' individuo sino que la basavan ab una societat constituhida per dret natural y diví, la basavan ab la familia y sols al gefe d' aquesta petita societat se 'l hi regoneixia lo dret de ciutadanía, sens diferencias de classes ricas ni pobres, pera intervenir en los asumptos de la gobernació del estat social, demanera que era provercial á Catalunya no contar las poblacions per son número d' habitans, sinó per lo número de fochs, es á dir de llars, de fa-

milias subjectes á la autoritat paterna base y fonament de l' ordre social de las nacions.

Y en efecte essent cada familia un petit regne qual rey indisputables lo Pare ¿quin dels membres subjecte á d'ita autoritat te llibertat pera intervenir independentment en los assumptos extieriors de la casa?

Aquesta era donchs la base de las llibertats de Catalunya y no solzament s' acontentaren nostres pares ab la representació dels pares de familia deixantlos aislats á son arbitri, sinó que d' aquests elements ne formavan corporacions, enllasantlos ab grupos de professions y oficis similars ab lo nom de gremis y sols a xis agrupats formant cosos socials, era com intervenian en los assumptos de la governació del Estat.

¡Quanta desgracia ha sigut per nostra patria la perdua de tant venerables costums! Al recordar nostre passat, be podria exclamar com lo profeta preveyent los mals de la gran Jerusalem quan deya, la que avans era la reyna de las nacions se veu tributaria y així ve essent Catalunya desde fa dos sigles de las descabelladas teorias de las nacions que avans l' emvejavan, tributaria quedá del absolutisme francés quan Felip V. [subjectà despullantla de sa brillant diadema de Reyna, y quant havent vensut al colós Napoleon podria quedar altra volta mestresa, ab lo desitg de llibertat de qu' estava famolencia s'enlluerná ab las falsas llibertats també vingudas de França quedant encare mes fortemen agarrotada que ab lo absolutisme qual cadena acabava de trencar, puig que lo modern liberalisme no solzament l' hi ha anat arrencaut las verdaderas llibertats antigas, sino que l' hi ha arrancat la llengua, destruint sa personalitat y barrejant-la ab la de las demes regions tan diferentes de caracter y tan impossibles d' assimiliar con l' oli ab l' ayga.

Es precis donchs girar los ulls enrera, es precis estudiar la manera ab que exercian lo sufragi nostres antepassats, s' imposa posar en practica en lo possible dintre de las lleys del sufragi actual la manera de resucitar en quant se pugués la representació dels pobles per conducto de las corporacions que mes semblansa tingan ab los ant'chs gremis, abominar y fujir com de la peste de camarillas y comités polítichs de partit, puig que aytals camarillas y comités, no peden de cap manera portar representants llegitims del poble, ya que serán únicament representants d' un color blau o vermell, y cap persona que pensi seriament la trascendencia del carrech de concejal Municipal pot dignament acceptar la investidura que l' hi dongui la fracció negre o roja puig pera obrar lliurament y ab dignitat dintre lo Municipi es precis que tinga la representació veritat de tot lo poble.

En aqueix sentit treballa la Lliga de Catalunya, lo Centre Català de Sabadell y altrás agrupacions defensoras de la dignitat de nostra patria catalana; Deu vullgui que 'ls pobles se despertin y mirin de reconquerir los puríssims brillants que enjoyellavan á la Nació Catalana y tinguem la ditxa sino nosaltres nostres fills de repetir las memorables paraulas del Rey en Pere IV; «Catalunya es lo poble mes lliure de la terra.»

LO GRANT PARTIT NACIONAL

Vamos, que ja riurém; quan de tots los pobles no surten mes que queixas planyentse de la excesiva abundancia de partits polítichs que tot ho fan malbé, venirnos ara ab la formació de un gran partit nacional, aixó si, gran, com gran es tot lo que surt de la gran direcció de nostres grans polítichs, com si la creació de un partit fos lo mateix que lo constituir una societat mercantil pera esplotar aquesta aquella riquesa. Qu' entendràn per partit nacional aquestos bons senyors? no saben que per formar un partit ab aquestas pretensions, primer es necesari vertir ideals, pensaments, formes de govern, etc. etc. per veurer si troben eco en la conciencia del poble? No veuen que no fentlo aixis, serà un partit mes entre los molts que per desgracia malmenan lo país? Podrà si volen dur lo nom del qui los congregui, del gefe que los acaudilli ó del disident que hagi concebut la idea mes jamay lo de nacional com volen batejarlo.

Si ficsesin sas miradas y estudesin sens prevensions de cap mena lo regionalisme, veurián que no fou pas aquet lo modo de neixer, y propagarse y aixó que avuy podém donar li lo nom de verdader y únic partit nacional ja que en totes parts conta ab fervents y decidits apostols y una pléyade immensa de entusiastas admiradors y adictes á las sanitosas ideas que sustenta. Y es que lo regionalisme nasqué com neix en la conciencia del home lo nocio del bé y del mal, nasqué estudiant lo modo de ser de los seus respectius pobles, estudiant las lleys y costums que mes renom y benestar los proporcionava y així per la pura convicció ha anat creixent, sens necessitat que cap descontent ó disiden d'altras fraccions les congregués, per aixo lo regionalisme es avuy la aspiració cestant dels pobles que s' aprecian de lliures.

Ab verdadera fe lo veyém en Irlanda, ahont ni lo temps, ni las contrarietats, li han fet minvar en res lo seu esprit ni pogut jamay desorganisarlo, avans lo contrari, ha arribat pera ella l'hora de la seva justicia, avuy ha acceptat ja per segona lectura lo progete del *home rule* en lo parlament inglés, podém donarlo casi per aprobat y ab ell

una de las mellors conquistas del regionalisme. En la Bohemia acaba de alcansar un senyalat triomf, logrant lo regoneixement del *Txech* com á llengua oficial en la Dieta. En totes parts viu y arrela fondo proba de la bondat de sas doctrinas. En Espanya va creixent cada dia mes discutintse en Ateneos, Universitats, periódichs y circols literaris, aquestas ideas, sentiments, lleys y espírit, que neix, creix y s' imposa en la conciencia del poble sens que ningú hi busqui prevendas ni destinos sols lo benestar del país. Aquest donchs es lo verdader y únic partit nacional que sens batejarlo de gran serà sens tardar lo indicat per regenerar lo decaigut Estat Espanyol.

M.

* * *

Vivías al colegi, dolsa aymía,
separadas del mon, tas professoras
eran Esposas del Senyor, jo 't veya
en las horas del res, de tas amigas
eras la més quieta y 'm semblavas
un ángel devallat aquí á la terra.
Ulls baixos, mans plegadas, candorosa,
eixía de tos llabis lo meu cantic
tendre, armoniós, ple de dolsura.
Erats la encarnació vera y viventa
del ideal del meu cor, del amor místic
que d' infant, somiós, jo fantasiava.
¡Tú volías ser monja! y al saberho
comensí d' estimaute com t' estimo,
ab un amor semblant al que 't portava
á consagrarte á Deu fente sa esposa:
L' Espós dalt del altar y tu estimantlo
cantant al cor y de genolls en terra.

E. MOLINÉ.

CONSISTORI DELS JOCHS FLORALS DE BARCELONA

Llista de las composicions rebudas en Secretaria fins al dia 15 d' Abril

Número 68. *Penediment.* Lema: Deber.—69. *La Probança.* Lema: Folk-Lore.—70. *L' Infant.* Lema: Amor.—71. *Notas del cor.* Lema: Per la vida de ma vida.—72. *Al primer fruyt.* Lema: Ja no puch més ni sé més desitjar.—93. *Lo cap de dol.* Lema: ¡Sempre vé un dia!—74. *La Reyna y la esclata.* Lema: Cansó vella.—75. *L' Aucellada.* Lema: Aquí dalt de la mon-

tanya, etc.—76. *La Poesio es universello*.—77. *La cansoun de la Countesso*. Lema: Sale ien uno countesso.—78. *Oh Verge de les flors*, etc.—79. *Al bon Jesús en lo august sagrament del altar*. Lema: Venite vd me omnes...—80. *Visió*. Lema: Omnipotencia.—81. *Matinal*. Lema: Ut pictura poesis est. Oraci.—82. *Epistola moral patriótica*. Lema: Plany.—83. *Considérations sociologiques*, etc. Lema: The home rule.—84. *Historia vella*. Lema: D' amor.—85. *La presa de Zuda*. Lema: La taca de la deshonra—¿quín ayga la rentará?—86. *L' obrer catalá*. Lema: Anti dinamítich.—87. *Lou Nord é lou miejour*. Lou Nord errera tout ço qu' avié, etc. Dumas.—88. *La ciutat del fum*. Lema: Ora et labora—89. *Ampurdanesas*. Lema: Del meu gleber.—90. *La llegenda de la estampà*. Lema: Lo pensament no corre, va volant.—91. *Lo vermen de la conciencia*. Lema: ¡Remordiment!—92. *A moun meiour ami*. Lema: Hodie tibi, cras mihi.—93. *Ideal*. Lema: Somnis.—94. *Dos postas de sol*. Lema: Del natural.—95. *Jesucrist*. Lema: Ego sum pastor bonus.—96. *Traballos perbèndres*. Lema: Parel d' amours.—97. *La piloteta*. Lema: Endevina endevinalla.—98. *La nit de Sant Joan*. Lema: Ferit d' amor.—99. *Aína son Crist*. Lema: Gloria á Jesús.—100. *Midison*. L. De Patois en di San Flourem.—101. *La campano*.—102. *La flor natural*. L. Alt es lo sostre, bella la cambra.—103. Un romans vos vull contar d' aquell temps del rey en Pere.—104. *Patria*. L. Pro patria.—105. *Las tres flors*. Lema: Jesús, Joseph y María.—106. *Salou*. Lema: Planxgent unda.—107. *A Montserrat*. Lema: No es bon casat, etc.—108. *Bernat de Cabrera*. Lema: 1364.—109. *Persefona*. Lema: Y cada any quan ella torna fa reviure tots los cors.—110. *La bandera dels fadrins*. Lema: Pesa deu arrobas.—111. *A una flor*. Lema: Primavera.—112. *Montserrat*. Lema: Refugi dels catalans.—113. ¡A Salou, à Salou arrivém!—114. *Amor*. Lema: Il·lusions.—115. *Montanyana*. Lema: Del natural.—116. *Dieu, Patrie, le Roi*. Lema: Lou bries é la toumbo.—117. *La olivera y l' xípfer*. Lema: Prou cada fulla seva tot un poema tançà.—118. *Un ángel*. Lema: Un poeta: un ángel más. Campoamor.—119. *Cincuenta anys!* Lema: lo celebro.—120. *Recorts*. Lema: ¡Quin capgirell Deu me valga!—*La corona*. Lema: Abans que sia passat un any...—121. *La maternitat*. Lema: Honrà á ton pare y á ta mare.—123. *Bon any*. Lema: Peignons la nature mais la belle nature.—124. *La mort del Baptista*. Lema: Miritque et décollavit Joannem in carcere. San Matheo.—125. *Basta per avuy*.—126. *Ura dona de sa casa*. Lema: Home casat...—127. *La torre del homenatge*. Lema: Temps antichs.—128. *Baladeta de Nadal*. Lema: Dulce lignum.—129. *Tradicions, fa istori, costumos, de la terra catalano*.—130. *L' aixut*. Lema: Nostre pa de cada dia dáunos el Senyor en lo dia d' avuy.—131. *Conradi*. Lema: Martre.—132. *Dies iræ*. Lema: Diálech.—133. *La creu de Matagalls*. Lema: Flors del Montseny.—134. *Catalunya... avant*. Lema: Ahir, avuy, demá.—135. *La dona y l' espill*. Lema: Vanitats.—136. *Numancia*. Lema: Pátria.—137. *Anyoransas*. Lema: Recorts.—138. *Els temps*. Lema:

Sicut umbra.—139. *Cansoneta*. Lema: Una cansoneta nova, etc.—140. *Enigma*.—141. *La vida*. Lema: Regnum Dei et justitia ejus.—142. *La primera comunió*. Lema: Recorit.—143. *Nostra bandera*. Lema: Bandera vella heura de capitá.—144. *Poema d' amor*. Lema: Inveni quem diligit anima mea.—145. *L' Adiu*. Lema: Adeu alats salteris, auceils que 'm despertaren.—146. *Fantasia*. Lema: A las mares.—147. *Idili*. Lema: Sense argument.—148. *Alsat Llätzer*. Lema: Patris, amor y fé.—149. *Costums de ma pàtria*. Lema: De mes bella no n' hi ha.—150. *Una regada era un rey*. Lema: De este rey cuyo reynado, etc.—151. *Pc y amor*. Lema: Esperansa.—152. *Himne patriòticich*. Lema: Aleluya.—153. *Entigme*.—154. *La vida moderna*. Lema: In sudore vultus tui ederis panem.—155. *Lo Monastir de Ripoll*. Lema: Post nubila Phœbus.—156. *La Perla de Catalunya*.—157. *Seyora Pubilla*. Lema: Dels pecats dels pares.—158. *Lo payral de las nacions*. Lema: Salus pax et vita ego sum.—159. *La Festa dels Jochs Florals, 1393*.—160. *Lo rajoler*.—161. *Lament dels bons catalans*. Lema: Avant, la pàtria 'ns crida.—162. *¿Qué li maneu à Catalunya?* Lema: ¿Tot ho té?—163. *Desditxada y heroina*. Lema: Patria, amor, llar y honor.—164. *Romancer del Rey en Pere*. Lema: Y es que si 'is analis d' aquellá época tenen, etc.—165. *Via à fera*. Lema: Honra.—166. *La savanota*. Lema: Avant.—167. *La malalta*. Lema: Camí del Cei.—168. *La pabordesa*.—169. *Oh ciutat de Balaguer, ciutat rica y regalada*. Lema: Milà y Fontanals.—170. *A mà lira*. Lema: Amor.—171. *A un arbre*. Lema: Adeu.—172. *Lo retaule*. Lema: Seguit d' amor.—173. *Mitjdiada*.—174. *La cansó dels Jochs Florals*. Lema: En tanto que los necios le hacen guerra, etc.—175. *Lo primat eclesiàstich*, etc. Lema: En la Santa Iglesia de Tarragona.—176. *Redempció*. Lema: Mes torna 'l sol la nit obsculta.—177. *Los funerals del patró*.—178. *Lo plor d' Eva*. Lema: ¡Tot ha de ser dolor y tot fatig!—179. *Flor de tot l'any*. Lema: Tradició.—180. *Adeu à la poesia*. Lema: Diuhon que se 'n vá.—181. *A les flors d' un jossar*. Lema: Fulcire me floribus, etc.—182. *Més enllà*. Lema: Spes me.—183. *Martir*. Lema: Tu quo que.—184. *Los dos veïns*.—185. *Floretas del Cei*. Lema: Fides.—186. *Xerradissa*. Lema: Coro humoristich.—187. *Catalunya*. Lema: Llibertat.—188. *A Sant Monné*. Lema: Hodie tibi, cras mihi.—189. *Boria avall*. Lema: La costum....—190. *A Joan I*. Lema: Jochs Florals.—191. *Cinch cents anys*.—192. *Als poetas*. Lema: Germanó.—193. *A Catalunya*. Lema: Llibre.—194. *Santa Eularia*.—195. *Sant Jordi*. Lema: Patró de cavallería.—196. *Primavera*. Lema: Amor.—197. *Historieta*. Lema: Del cor.—198. *Intima*. Lema: Sola.—199. *Als germans de Provensa*.—200. *Al Abat Oliva*. Lema: Resurrexit.—201. *Cant de la terra*. Lema: Libertas.—202. *Flors d' hivern*.—203. *Professió*. Lema: Fins à la mort.—204. *La guineu y l' esparver*. Lema: Faula.—205. *L' Altar*. Lema: Ecce.—206. *A ella*. Lema: Del cor.—207. *La xardor*. Lema: Tot sech...—208. *A Galicia*.—209 *Catalunya*. Lema: Avant.—210. *A un sepulcre*. Lema: Buydor.—211. *A un ruch*. Lema: Humoristich.

212. *A la pàtria*. Lema: Himne.—213. *Centenari*. Lema: Pàtria, fides, amor.—214. *A una sadrina*. Lema: Trenta vuit ó trenta nou...—215. *Felip V*. Lema: Rey y...—216. *Lo sigele vint*. Lema: Progrés.—217. *La Pasqua*. Lema: Tot reviu.—218. *El Pirineu*. Lema: Unió de pobles.—219. *Als pobles llatins*. Lema: Fills de Roma.—220. *Fraternal*. Lema: Vora la llar.—221. *La Pagesia*. Lema: Hoarada.—222. *Lo Fènix*. Lema: Renaixensa.
- Barcelona 17 d' Abril de 1893.—Lo Secretari, J. Puig y Cadafalch.

CERTÁMEN LITERARI

del Ateneo Igualadi, en conmemoració de la inauguració del Ferrocarril Central.

CARTEL

Premis ordinaris: «Una flor natural», premid'honor y cortesía, que s'adjudicará al autor de la mellor poesía de temalluire. Lo poeta que resulti guanyador de dita flor, elegirá, segons la bonica costum estaberta, la Reyna de la festa, la cual passarà á ocupar la presidencia y repartirà 'ls premis als poetas y escriptors llorefjats.

«Un buch de plata ab una abella d' or», pera 'l poeta que millor canti las ventatjas del Progrés.

«Una estatueta de terra cuyta», al autor del millor quadro de costums catalanas.

Premis extraordinaris: I. «Un exemplar de la obra d' en Figuier, «Las nuevas conquistas de la ciencia»; ofert per la Excma. Diputació provincial de Barcelona, al autor del millor estudi sobre la influencia qu'exerceix la locomoció per ferrocarril en lo desenrotlló dels interessos morals y materials d' una comarca.

II. «Un objecte artístich», donat per l' Excm. senyor Gobernador civil d' aquesta província, pera l' autor del millor poema en que 's descrigui las ventatjas que en lo progrés y desenrotlló dels interessos materials tenen los invents moderns.

III. «Un objecte d' art», regalo del M. I. Ajuntament d' aquesta ciutat, que s' adjudicará á qui millor descrigui: «Necessitat que té Igualada d' un Asil pera vells y noys desamparats, circumstancies que deuria reunir y medis d' establirlo ab economia pera 'l municipi.

IV. «Duas artísticas figures de bronce ab peu de marbre», donatiu del diputat á Corts per aquest districte, don Cárles Godó y Pié, que s' entregaran á qui resulti l' autor de la millor Memoria sobre las novas industrias (especulació teòrica y exposició práctica de son plantejament) que poden establirse en lo terme municipal d'Igualada ab probabilitats racionals d' èxit pera 'l foment del benestar popular y de la riquesa general.

V. «Un objecte d' art», ofrena per quatre diputats provincials per aquest districte, senyors Vidal y Valenciano, Alvarez, Mir, y Matoses, al autor de la millor biografia del sabi igualadí, honra de Catalunya, don Jaume Caresmar.

VI. «Un objecte artístich» donat per don Anton Artés, empresari constructor de las obras del Ferrocarril Central Catalá, al poeta que millor descrigui lo despertament d' un poble al tenir per primera vegada 'l ferrocarril en son terme, y ab ell lo medi d' estar mes en contacte ab lo progrés, y la civilisació moderna.

VII. «Cent cincuenta pessetas» en metàlich, ofrena del fervent catalanista don Pere Grifell, que s' entregaran al autor del millor breu compendi d' Historia de Catalunya, que pugui servir pera las escolas de primera ensenyansa.

VIII. «Un objecte d' art», ofert per lo M. I. senyor don Lluís d' Oliver y de Riera, s' adjudicará al autor de la mellor Monografia del obrer en una de las principals industrias d' Igualada; descripció típica de las costums del taller y de la família.

IX. «Un pensament de plata», regalat per uns quants socis del «Ateneo», al autor de la millor poesía dedicada al obrer catalá.

X. «Un objecte d' art», donatiu d' un bromista, al autor de la millor poesía del género humoristich, essent preferida en igualtat de condicions literarias, la que tinga per assumpcio quelcom referent al ferrocarril.

Premi especial als noys menors de quinze anys concorrents á las escolas de primera ensenyansa.—«Una obra literaria» al noy que descrigui millor lo tema: «Influencia que las vias de comunicació en general y 'ls ferrocarrils en particular exerceixen en una nació ó en una comarca, tant referent al progrés y á la civilisació com al desenrotollo de la Agricultura, Industria y Comers.» Lo noy que resulti guanyador de dit premi, s' obliga á contestar verbalment á las preguntes que qualsevol individuo del Jurat li fassi, ab referencia al tema proposat, en l' acte de la distribució de premis.

Advertencias.—Tots los treballs deurán esser escrits en llengua catalana, exceptuant las que obtin als premis I, II, III, IV, V, VI, VIII y l' Especial, que podrán serho en catalá ó castellá.

Las composicions vindrán acompañadas d' un plech tancat, contenint lo nom del autor y 's dirigirán al secretari del «Ateneo».

Després de fer entrega dels premis adjudicats als autors de las composicions premiadas, serán cremadas públicament las carpetas que continguin los noms dels autors no premiats.

Lo Jurat podrá concedir los accéssits que crega convenientes.

L' «Ateneo» se reserva la propietat per durant un any dels treballs premiats.

Oportunament se farán públichs los nomhs de las personas que componen lo Jurat calificador y 'l dia que tindrà lloch la repartició de premis.

En la Secretaria del «Ateneo» s' admeterán composicions fins lo dia 30 del corrent mes.

NOVAS.

No fa gayres días donavam compte de la aparició de un petit folleto, degut á la ploma de nostre distingit amich y compatrici don Joan Sallarés y Plá, titulat *El trabajo de las mujeres y de los niños* prometent ocuparnos extensament.

La *Veu de Cataluña*, ne parla ja ab elogi en un de sos últims números en un article firmat per Mossen Jaume Collell, mostrantse conforme sobre tot ab la part religiosa del criteri del senyor Sallarés.

També *La Vanguardia* n' ha donat compte no fa molts días, parlantne ab carinyo si be donant á entendrer disconformitat de criteri ab l' autor.

Nosaltres per la nostra part, desitjosos de tocar aquest assumpto ab amplitud y verdader coneixement de causa, havem: conseguit la promesa de que se 'n ocupará en nostras planas lo reputat industrial don Ferrán Alsina, ben cònegut ja de nostres llegidors y que pot per esser práctich en la materia, tractar ab lo coneixement que 's requereix lo important llibre del senyor Sallarés y Plá.

Y si no s' ha fet encara ha sigut per las imprescindibles obligacions que sobre 'l senyor Alsina pesan com á president de la *Lliga de Catalunya*, en a nobilissima campanya en favor de la moralitat electoral unint las corporacions y gremis mes importants de Barcelona pera portar al Ayuntament de la capital una candidatura honrada y sens macula política de cap classe.

Un cop passat aixó, donchs, *Lo Catalanista* cumplirá sa promesa ocupantse ab deteniment y com se mereix, del llibre de nostre distinguit compatrici.

Lo dissapte de la última setmana en lo Teatre Cervantes, l' intelligent aficionat don Jaume Auró, verificá son benefici.

La obra escollida fou *Otelo*, de la qual lo beneficiat ne feu una verda- dera creació.

Al final de la obra, lo senyor Auró fou cridat moltes vegadas al palco escénich, sent obsequiat ab valiosos regaloys, ofrena d' alguns de sos amichs y admiradors.

Lo Jurat pera 'l Certámen del Ateneu igualadí de la classe obrera ha que dat constituhit en la següent forma: D. Joseph Puiggarí, president; D. Jo-

seph Ixart, D. Antoni Aulestia, D. Pau Sans y Guitart, D. Francisco de P. Bedós, y D. J. Serra y Constansó, vocals; D. Salvador Godó, secretari.

Per ser indeterminada la fetxa d' inauguració del Ferro-carril Central Catalá, quedá prorrogat lo aplausso de admissió de composicions, qual si s' anunciará ab vuit dias de anticipació.

Segons tenim entés lo passat dijous tingué lloch una reunio de varias associacions en lo local del Centre Catalá, cridadas per aquesta, al objecte de parlar de la conveniencia de unirse totas las entitats de Sabadell y presentar juntas una candidatura pera las vinentas eleccions municipals, apartantse per complert de tot quant tendeixi á política de partit que tan mal ha fet fins ara á tota classe d' interessos y en la qual hi entressin representants de totes las classes y estaments de que 's compon nostra ciutat benvolguda.

Com era d' esperar la idea del Centre Catalá obtingué favorabilíssima acullida, dominant en la reunio lo criteri de posarho en práctica d' una vegada ab fé y patriotisme en benefici dels interessos comunals, fins avuy encarregats casi sempre als elements polítichs qu' altra feyna tenen ab sos particulars ideals, malgrat aquests estigan en contradicció ab las necessitats creencias y afeccions de tot Sabadell.

S' acordá reunirse novament demá vespre en lo Centre Catalá pera consolidar definitivament la unió desitjada y en cás de que aixís siga, com es de creurer donat lo sentit práctich de las Corporacions sabadellenques, comensar los travalls ab activitat y entussiasme.

No cal dir ab quant gust veyém la idea, com aixís deurá véurerla tot Sabadell y poden contar dicididament ab la modesta, pero entussiasta ajuda de LO CATALANISTA.

Ja fora hora de que 'ls elements que travallan y pagan, prescindint de políticas y politiqueros, pugan anar á las urnas segurs de que van á fer un bé á la terra que 'ls ha vist naixer.

Ahir á la tarde en lo tren exprés passá per aquesta ciutat cap á Madrid part de la comissió que va á parlar á la Reyna Regent respecte al sistema d' eleccions que disitja Catalunya tan elocuentment manifestat en la unió de corporacions y gremis de Barcelona, demostrán la voluntat de la verdadera soberanía nacional, sense enfarfechs polítichs, als peus mateixos del trono, tractán també segoas noticias d' altres assumptos de gran interés pera nostra terra.

A mes dels senyors don Ferrán Alsina y don Pau Sans y Guitart, que marxaren ahir, hi anirán lo vinent dimars los senyors don Lluís Domenech y Montaner, don Joan Permanyer, don Antoni Sunyol per Barcelona y don Pau Font y Rubinat per Reus. En nom del Centre Catalá d' aquesta ciutat sortí també ahir nostre bon amich don Jordi Forcada y ho fará 'l dimars vi

nent nostre Director don Antoni de P. Capmany, pera demanartots junts lo qu' es de justicia pera be de Catalunya.

No cal dir quan desitjém á la Comissió esmentada, que 'ls resultats més satisfactoris coronin sa patriótica empresa.

Diumenge á la tarda se celebrá espléndidament en lo palau de Bellas Arts de Barcelona, la festa de la distribució de premís del Certámen catalanista de la Joventut Católica. Lo mes notable fou lo discurs presidencial que llegí en catalá l'^o emment critich. Rvnt, Pare Agustinià F. Blanco García, catedràtic del Escorial, que ab tan interès y competencia s' ha ocupat y s' está ocupant de nostra literatura. En aquest discurs que fou molt aplaudit, anatematisá 'l P. Blanco lo materialisme en la literatura.

Per referirse á nostre compatrici, al advocat don Jaume Cruells, copiém del estimat colega *El Eco de Badalona* las següents ratllas:

«Cridava en gran manera l'^o atenció lo número de banderas que engalanavan las típicas barcas de nostra costa y la platja de la vila, ab motiu, segons nos digueren, que l'^o antiga matrícula de marina de Badalona acaba d' obtenir fallo favorable y en apelació ab motiu del ruhidós plet de la Cooperativa, celebrant nostres mariners, units ab lo «Porvenir de la Unión Republicana» que arbolava bandera de gala y adornos en los balcons, no tan sols l'^o acte de notoria justicia alcansat, sino també la sabia gestió en los dos fallelos determiná ab la intel·ligència y suma de coneixement jurídich, lo conegut jurisconsult don Jaume Cruells».

Copiém de «La Renaixensa»

Havém vist en la *Lliga de Catalunya* lo croquis del projecte d' urna sepulcral destinada á contenir las cendras del comte Wifredo, en la Bassílica de Ripoll y costejada per dita patriótica societat. Es lo projecte degut al reputat arquitecte don Lluís Domenech y Montaner y pot ben assegurarse que es obra digna de tal artista. La urna va adossada á un dels pilans del presbiteri y será de pedra de Montjuich, sostingut per dues columnas de marbre. Adornan lo sobre de la urna unas aplicacions de bronzo y en sa part superior, formant un dosser, s' hi veu la adarga ab las quatre barras de Catalunya sobre fondo de mosàich de vidres rematant lo tot ab la corona copiada de la de Carles lo Calvo, executada en pedra de Vinaixa. Esperém que 'ls bons catalans socis de la *Lliga* s' afanyarán á contribuir á tan patriòtic objecte, ab quin se logrará donar honroza sepultura á tals preciosas cendras y al mateix temps podrà veures realisada una nova y notable obra del arquitecte y fervent catalanista don Lluís Domenech.

LITOGRÀFIA, IMPREMP TA Y GRABATS

DE
M. BROSSA

CARRER DE LAS VALLS, NÚMERO 23.—TELÉFONO NÚMERO 169.

ESPECIALITAT EN TREBALLS COMERCIALS

ESQUELAS MORTUORIAS

ACCIONS, OBLIGACIONS, CHÉQUES, TITOLS Y BILLETS

Memorandums, Paper de cartas, Facturas, Circulars, Preus corrents, Catálechs, Tarifas, Prospectes, Marcas de fàbrica, Tarjetas de visita, de envío, de participació, de naixément y casament, Calendaris, Diplomas, Programas, Mostruaris, Billets pera concerts, etc., etc.

PLEGADORS DE CARTRÓ.

GRABATS SOBRE ACER, COURE Y PEDRA

BIBLIOTECA ESCOLAR CATALANISTA

REGLAS MORLAS Y DE BONA CRIANSA

PER J. PIN Y SOLER

AB APROBACIÓ DE L'AUTORITAT ECLESSIÁSTICA

Peu: 6 Rals.—De venta en l' Administració d'aquest periódich.

CALDERERÍA DE COURE DE PERE TRULLÀS

Carrer de la Salut, 34.-SABADELL.

Lo duenyo de dita Calderería posa en coneixement de sos favorecedors y del públich en general, que ademés dels articles propis de la Calderería ha posat un depòsit de canons de ferro de totas classes y midas, negres y galvanisats; canoas de cristall pera nivells d'aigua; curvas de totas posicions pera unir ab los canons; grifos de bronze roscats y ab platinas; válvulas pera vapor, cos de ferro y guarnició de bronze; platinas pera toscar y soldar; cargols engraxadors de cristall ab guarnició de llautó y metall blanch; manómetres pera indicar las atmòsferas, y tot quan fagi referencia pera màquinas de vapor, á preus lo mes econòmichs possible.

SALUT, 34 =SABADELL.